

Zadání Workshopu číslo 1

Případová studie: Rodičovská zodpovědnost a únosy dětí¹

Případ

Heidi (německá státní příslušnost) a Paul (francouzská státní příslušnost) spolu žili jako pár od roku 2003 v Bruselu, kde oba pracovali. Nikdy neuzavřeli manželství. Jejich dcera Laura se narodila v říjnu roku 2006, syn Nicolas se narodil v listopadu roku 2008. Paul formálně uznal (za přítomnosti státního úředníka), že je otcem dětí a je uveden v obou rodných listech. Dle belgického práva na základě výše uvedených skutečností oba, Paul i Heidi, sdílí rodičovskou zodpovědnost.

V únoru roku 2010 dostává Paul nečekanou pracovní nabídku s dočasným přeložením do Paříže, a to na dva roky. Nabídku přijme v březnu roku 2010. Pravidelně cestuje mezi Bruselem a Paříží. V Paříži si pronajímá byt, kde přespává dvě až tři noci v týdnu. Změna Paulova životního stylu má nepříznivý dopad na rodinu a vztah s Heidi se pomalu začíná rozpadat. Situace vyústí v létě roku 2010 v rozchod rodičů. Paul se stěhuje do bytu v Paříži. Každý z rodičů si přeje, aby děti žily primárně s ním.

Otázka číslo 1

- Kde může Paul zahájit soudní řízení a požádat o to, aby děti žily primárně s ním v Paříži?

Otázka číslo 2

- Pokud se strany rozhodnou řešit spor mediací v Belgii a dospějí k dohodě, má tato dohoda právní účinky i ve Francii?

Stejný případ, ale:

Předpokládejme, že soud v Bruselu vydal v listopadu roku 2010 rozhodnutí, že děti musí žít s Heidi v Bruselu, a to každou sobotu od 18:00 do středy 16:00 a s Paulem od středy 16:00 do soboty 18:00.

Heidi je uloženo předat děti v Paříži každou středu odpoledne (má tento den volno, protože má čtyřdenní pracovní dobu), Paul je zodpovědný za předání dětí zpět do Bruselu v sobotu večer.

Tato dohoda funguje dobře po dobu prvního měsíce. V polovině prosince Paul děti přestane předávat včas a následně si zvykne předávat děti až v neděli. Heidi je nespokojená, protože chce neděle trávit s dětmi.

Otázka číslo 3

- Může Heidi požádat o výkon belgického rozhodnutí ve Francii? Jaké jsou důvody pro neuznání rozhodnutí?

¹ Připraveno Thalíí Kruger, přednášející na University of Antwerp a Honorary Research Associate na University of Cape Town.

Stejné zadání:

Od června 2011 se Heidi začala cítit v Bruselu velmi nešťastně. Začala se rozhlížet po nové práci v Kolíně nad Rýnem, kde žijí její rodiče a sestra. O svých plánech Heidi Paulovi nic nesdělí. V březnu roku 2012 se Paul stěhuje zpět do Bruselu (doba jeho přeložení uplynula), a to do nového bytu. Režim péče o děti pokračuje jako doposud.

V květnu roku 2012 se Heidi přestěhuje do Kolína nad Rýnem, Paulovi se ani slovem nezmíní. První středu po jejím přestěhování nepředá Paulovi děti v jeho bytě. Paul se jí snaží dovolat, ona však již ukončila smlouvu s operátorem a Paul tak nemá možnosti ji zastihnout. Poté co se obrátí na několik společných známých, zjistí Paul, že se Heidi přestěhovala do Německa, pravděpodobně i s dětmi. Telefonuje Heidiným rodičům, kteří mu ovšem odmítnout podat jakékoliv informace o tom, kde se Heidi a děti nachází. Viní jej z toho, že se rodina rozpadla. Sdělí mu, že nemá právo Heidi rozkazovat, co může a nemusí. Jako otec, který si nevzal matku svých dětí, nemá dle jejich názoru právo na to, aby o dětech rozhodoval. Paul je zdrcený a neví, co má dělat dál.

Otázka číslo 4

- Můžete Paulovi pomoci? Vysvětlete kroky, které musí učinit a průběh řízení, které následuje.

Stejný případ:

Předpokládejme, že německý soud zamítl Paulovu žalobu.

Otázka 5

- Co může Paul udělat?

Právní prameny:

Nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000

Úmluva o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí, uzavřená v Haagu dne 25 října 1980 (všechny členské státy EU jsou smluvními stranami této dohody).